

Sygn. akt XII Ga 776/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie XII Wydział Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. S., M. Ż.

przeciwko R. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 16 grudnia 2015 r. sygn. akt IV GC 1060/15/S

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

XII Ga 776/16

UZASADNIENIE

Powodowie J. S. i M. Ż. domagali się zasądzenia od pozwanej R. W. kwoty 5 186,08 zł z odsetkami ustawowymi oraz kosztów procesu wskazując, że dokonali na rzecz pozwanej sprzedaży towarów, za które nie uzyskali zapłaty.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów postępowania i skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego. Wywiodła, że wniesienie pozwu było przedwczesne i uniemożliwiło podjęcie mediacji, deklarując przy tym chęć spłaty zadłużenia odnośnie należności objętych fakturami nr (...) z 2012 roku. Podniosła zarzut częściowego przedawnienia, a odnośnie faktury (...) zarzut wystawienia jej w niewłaściwej wysokości. Pozwana wskazała, iż została usunięta z lokalu w którym prowadziła działalność gospodarczą co wywołało zatory płatnicze.

Powodowie nie wyrazili zgody na mediację.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 3 413,28 zł z odsetkami ustawowymi, a w pozostałej części powództwo oddalił, orzekając o kosztach na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd Rejonowy wskazał, odwołując się do treści art. 229 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c., iż okoliczności faktyczne nie budzą wątpliwości, zwłaszcza że, poza zarzutem przedawnienia, pozwana nie kwestionowała obciążających ją zobowiązań ani co do istnienia, ani co do wysokości. Nie wykazała natomiast pozwana żadnym dowodem aby faktura (...) z 2014 roku została wystawiona w nieprawidłowej wysokości.

Sąd Rejonowy miał na uwadze to, iż ze względu na datę wniesienia powództwa doszło do częściowego przedawnienia roszczenia powodów po myśli art. 554 k.c. W pozostałym zaś zakresie Sąd Rejonowy roszczenie powodów uwzględnił na podstawie art. 535 par. 1 k.c. oraz art. 481 par. 1 k.c.

Pozwana wystąpiła z apelacją, zarzucając Sądowi Rejonowemu nieuwzględnienie wniosku o skierowanie sporu do postępowania mediacyjnego. Podała, że została zmuszona wyprowadzić się z lokalu handlowego co spowodowało trudności płatnicze, a sytuacja ta była powodom znana. Zaprzestali zatem dostarczania towaru i realizacji reklamacji przedsprzedażnych oraz wszelkiego z pozwaną kontaktu, mimo iż pozwana deklarowała chęć spłaty i proponowała rozwiązanie w drodze mediacji. Skarżąca podtrzymała wniosek o polubowne załatwienie sporu, domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia i oddalenia powództwa lub uchYLENIA zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji ewentualnie przekazania sprawy do postępowania mediacyjnego. Podała też, że błąd w fakturze nr (...) z 2014 roku Sąd Rejonowy mógł sam ujawnić.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie znajduje podstaw.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej powodowie nie wyrazili zgody na mediację, wskazując, iż pozwana nie aktualizowała miejsca zamieszkania, zachowywała się nagannie i nie wykonywała swoich zobowiązań. W tym kontekście kierowanie sprawy do mediacji nie znajdowało żadnego uzasadnienia albowiem mediacja może być prowadzona tylko w przypadku zgodnej w tym zakresie woli obu stron, której powodowie nie wyrazili.

Zauważyć należy, iż poza argumentem związanym z postępowaniem mediacyjnym pozwana w apelacji nie podniosła żadnych argumentów skierowanych przeciwko stanowisku zajętemu w sprawie przez Sąd Rejonowy. Niemożliwa jest zatem polemika z argumentami pozwanej albowiem pozwana ich nie przytacza. Wskazać jedynie trzeba, że materiał dowodowy sprawy, a także omawiane wyżej stanowisko pozwanej, daje podstawy do uznaniu, iż wyrok Sądu Rejonowego jest w pełni prawidłowy i zgodny z prawem.

Natomiast w kwestii wadliwego wystawienia faktury nr (...) Sąd Okręgowy wskazuje, że w sprzeciwie w tym zakresie pozwana podniosła, iż w pozwie podana jest nieprawidłowa wartość tej faktury. Zarzutu tego pozwana nie rozwinęła. Nie można zatem twierdzić by Sąd Rejonowy zasądzając należność z tej faktury w wysokości tam wskazanej dopuścił się błędu skoro pozwana nie wyjaśniła na czym błąd miał polegać. Z treści sprzeciwu wynikało bowiem, że w fakturze miała być poddana wadliwa wartość podstawowa to znaczy bez podatku VAT. Tymczasem w apelacji pozwana wskazuje na błąd, o którym nie wypowiedziała się szczegółowo w toku procesu. Podkreślić trzeba, że nie jest rzeczą Sądu Rejonowego weryfikowanie każdej z faktur, której postawiono zarzuty bez sprecyzowania treści tego zarzutu. Inaczej mówiąc Sąd Rejonowy nie ma obowiązku ani kompetencji by domniemywać stanowiska strony pozwanej. To pozwana podnosząc określone zarzuty winna stosowne argumenty rozwinąć i w ten sposób wykazać, że zarzut taki jest słuszny.

W tym stanie rzeczy apelację oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. jako w pełni nietrafną. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono pomyśli art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 par. 1 k.p.c. oraz par. 6 i par. 12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych albowiem strona powodowa reprezentowana była w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika i wносиła o oddalenie apelacji w całości.

S. Ref. I inst. A. Stożek